

از رسانه های اجتماعی در خلال همه گیری چه می توانیم یاد بگیریم؟^۱

نویسندگان: کاترین گرانت^۲ و کلی سمس^۳

منبع: تارنمای موسسه مطالعات توسعه دانشگاه ساسکس

www.ids.ac.uk

تاریخ انتشار: ۱۸ آوریل ۲۰۲۳

مترجم: حمیدرضا زرنگار

رشد استفاده از رسانه های اجتماعی در *آفریقا* فرصت های جدیدی را برای شنیدن صداهای مختلف ایجاد کرده است و به سیاستگذاران بهداشت عمومی این فرصت را می دهد تا نظرات جمعیت آسیب دیده را در زمان واقعی در نظر گیرند. در طول همه گیری، ادامه روش های سنتی تحقیقات علوم اجتماعی دشوار بود؛ زیرا قرنطینه و محدودیت در تحرک مانع از تعاملات حضوری، تغییر الگوهای عادی رفتار و توانایی مشاهده و مصاحبه با افراد می شود.

رسانه های اجتماعی روشی جدید و ارزشمند برای دسترسی به صداهای مختلف در زمان واقعی ارائه می دهند، از جمله صداهایی که اغلب ناشنیده می مانند.

تجزیه و تحلیل گفتگوهای رسانه های اجتماعی می تواند به ویژه در هنگام انجام تحقیقات در مورد بیماری های همه گیر مفید باشد، و این فرصت را می دهد تا بینشی فوری در مورد نظرات و واکنش های مردم به شیوع بیماری ها و سیاست های طراحی شده برای کاهش اثرات آن ها کسب کنیم.

همزمان که دسترسی به اینترنت رشد می کند و رسانه های اجتماعی در *آفریقا* محبوب تر می شوند، فضای متفاوتی برای تعامل فراهم می شود و افراد امکان می یابند که با نظرات خارج از چارچوب های مفهومی خود ارتباط برقرار کنند و سلسله مراتب نحوه شکل گیری دانش در هم می ریزد.

پژوهش اخیر ما گفتگوهای توییتری را در طول قرنطینه های کووید ۱۹ تجزیه و تحلیل کرد تا در مورد طیف روایت های مورد علاقه سازمان های مختلف، شرکا و عموم مردم، از جمله این که کدام یک از این روایت ها در

^۱ What can we learn from social media during pandemics?

^۲ Catherine Grant

^۳ Kelley Sams

گفتمان‌های سیاستی غالب هستند، بینشی را ارائه دهد. اقدامات قرنطینه در سراسر جهان برای جلوگیری از گسترش کووید ۱۹ معرفی شد و مطالعات متعددی اثرات مثبت این سیاست‌ها را از جمله در چین و اروپا نشان داد.

بسیاری از دولت‌های آفریقایی نیز قرنطینه را از ابتدای همه‌گیری اعمال کردند. این کارها با واکنش‌های متفاوتی روبرو شدند. برخی مثبت بودند، اما برخی دیگر بر نگرانی در مورد عواقب قرنطینه تمرکز کردند. ما (مولفان) در مقاله خود روایت‌های جهانی از پیامدهای نابرابر ناشی از قرنطینه در آفریقا: چشم‌انداز علوم اجتماعی بر پاسخی همه‌شمول^۴ گوش دادن اجتماعی^۵ را برای بررسی روایت‌های رسانه‌های اجتماعی به کار بردیم که نشان می‌دهد چگونه مردم نگرانی‌ها را در مورد شیوع کووید ۱۹ با سایر اولویت‌ها در تعادل نگه می‌دارند. ما شش روایت را شناسایی کردیم:

- ۱- پیشگیری از کووید ۱۹ یک اولویت کلیدی نیست و قرنطینه باید متوقف شود.
- ۲- مسائل دیگر، به ویژه مواردی که افراد آسیب‌پذیر را تحت تأثیر قرار می‌دهند، اهمیت بیش‌تری دارند. کووید ۱۹ باید در سیاستگذاری در اولویت قرار داده شود. این تهدید بزرگ زمان ماست، هیچ چیز به اندازه این مهم نیست.
- ۳- بین دو روایت بالا باید تعادل برقرار شود. خطر تعیین شده از نظر اجتماعی و اقتصادی را در کنار خطر اپیدمیولوژیک باید بپذیریم. این چیزها در کنار یکدیگر وجود دارند، سیاست نباید بین حفظ جان و معیشت یکی را انتخاب کند.
- ۴- بیش‌تر آفریقا فقیر است، همه‌گیری یک خطر بزرگ است و می‌تواند این قاره را به خطری برای جهان تبدیل کند. این امر به سیستم‌های بهداشتی ضعیف و کمبود منابع برای کنترل همه‌گیری نسبت داده می‌شود، بنابراین گسترش کووید ۱۹ را تسهیل می‌کند.
- ۵- آفریقا تجربه اپیدمی دارد، از این موضوع درس گرفته و خوب عمل کرده است. این قاره تعداد موارد ابتلای کمی دارد و به خوبی با آن‌ها برخورد می‌کند. آفریقا می‌تواند سیاست‌های خود را با موفقیت اجرا کند.
- ۶- سوء‌ظن نسبت به انگیزه‌ها، سوء‌ظن در مورد واکسیناسیون و منبع کووید ۱۹ و همچنین انگیزه‌های قرنطینه و سیاست‌های دولت.

۴ Global narratives on unequal outcomes produced by lockdown in Africa: a social science perspective on the 'one-size-fits all' Covid-19

۵ Social Listening

گستره روایت‌ها نشان‌دهنده ندیدن نابرابری و تفاوت‌های اجتماعی بسیاری از تصمیم‌گیری‌ها توسط سیاستگذاران است.

برخلاف روایت «اینجا همه ما با هم هستیم» که به شدت در سراسر اروپا و آمریکای شمالی منتقل می‌شود، بیماری‌ها، و پاسخ‌های بهداشت عمومی به بیماری‌ها به وضوح تبعیض‌آمیز است؛ بر نابرابری‌های ساختاری تاریخی در سطح محلی، ملی و جهانی تأکید می‌کنند و همچنین با منابع متعدد حاشیه‌نشینی در تعامل اند.

این‌ها و سایر بینش‌های حاصل از این بررسی می‌تواند نقش مفیدی در درک و تفسیر چگونگی گنجاندن رسانه‌های اجتماعی در برنامه‌های آمادگی همه‌گیری داشته باشد.

داده‌های جمع‌آوری شده از گوش دادن اجتماعی و اطلاعات شناسی^۶ (که با هدف بهبود سلامت به شناسایی حوزه‌های شکاف در زمینه انعکاس دانش میان بهترین شواهد و چیزی که مردم انجام می‌دهند یا معتقدند، می‌پردازد) شاخصی از احساسات بخش‌هایی از آفریقای غربی و نقطه نظرهای جهانی در باب قرنطینه در آفریقا را به دست می‌دهند.

رسانه‌های اجتماعی دسترسی به صداها و متفاوت و روایت‌هایی که در خلال وضعیت‌های بحرانی پدیدار می‌شوند تقویت می‌کنند؛ به ویژه در خلال قرنطینه که ارتباط اجتماعی عادی منع می‌شود. رسانه‌های اجتماعی می‌توانند در بحران‌های بعدی سلامت در حفظ پیوستگی و مطلع نگه‌داشتن (یا حتی اطلاعات غلط دادن به مردم) نقش عمده‌رو به تزایدی ایفا نمایند.

در طول این بیماری همه‌گیر، استفاده‌های نوآورانه زیادی از رسانه‌های اجتماعی مانند کارزارهای جمع‌سپاری^۷ برای دستیابی به نظرات در مورد سیاست‌ها وجود داشته است، و با رشد استفاده از رسانه‌های اجتماعی در آفریقا، چنین نوآوری‌هایی می‌توانند در آینده به طور مفید در این قاره گنجانده شوند.

این بینش‌ها می‌توانند در برنامه‌های آمادگی همه‌گیری در همه‌گیری‌های آتی گنجانده شوند تا تصمیم‌گیری‌های سیاستی را با اولویت‌ها و دیدگاه‌های جمعیت‌های آسیب‌دیده هماهنگ‌تر نمایند.

^۶ Infodemiolog

^۷ جمع‌سپاری (به انگلیسی Crowdsourcing) به معنای برون‌سپاری یک پروژه به انبوه مردم است. این کار معمولاً از طریق فراخوان عمومی در اینترنت انجام می‌شود.

یافته‌های تحقیق ما همچنین پیامدهای مهمی برای توسعه کارزارهای ارتباطی تغییر رفتار دارد. این نشان داده شده است که پلتفرم‌هایی مانند توییتر در انتشار اطلاعات در مورد موضوعات مورد توجه عمومی نسبت به ارتباطات رسمی و بازاریابی موثرتر هستند.

از آنجا که سیاستگذاران و شهروندان عادی تهدیدهای بهداشتی را با استناد به شواهد موجود و اولویت‌های اجتماعی بررسی می‌کنند، مهم است که تنوع نیازها و تضادها در مورد پیام‌رسانی سلامت و سیاست‌های پاسخ به همه‌گیری شناخته شوند.